

Ze gaan de strijd aan,
maar elkaar weerstaan is
de grootste opgave...

BLIJF BIJ MIJ

Kristen Proby

 FUSION 5

XANDER

ROMAN

Proloog

Mia

‘Meent u dat nou?’ Ik staar mijn dokter verbijsterd aan. Godsamme!

‘Ja.’ Ze grijnst tevreden en geeft me een klopje op mijn knie. ‘Foutief-positieve zwangerschapstesten komen vaker voor dan je denkt.’

‘Maar de bedoeling van een zwangerschapstest is verdomme juist om de waarheid aan te geven!’ Mijn vingers beven. O mijn god, wat heb ik gedaan?

‘Tja, die kan zelf niet nadenken. Soms zit die ernaast.’

‘Soms zit die ernaast.’ Ik slik hard, zodat ik niet over haar heen overgeef. ‘Hij is met me getrouwd,’ fluister ik. ‘We zijn pas *viér* dagen getrouwd!’

‘Jullie kunnen blijven proberen om zwanger te worden.’

‘U begrijpt het niet. Hij is met me getrouwd omdat de zwangerschapstest positief was.’ Ik slik weer en veeg ongeduldig de tranen van mijn wangen.

‘Mia, het is niet goed om te proberen een man op die manier bij je te houden...’

‘Nee.’ Ik schud mijn hoofd en kijk haar boos aan. ‘Ik heb het niet expres gedaan. Ik was gewoon zwanger geraakt en voor ik het wist stonden we bij de trouwambtenaar.’

‘Ik ben ook twintig geweest.’ Ze geeft me opnieuw een klopje op mijn knie.

Ik kan haar wel een klap voor haar neerbuigende kop geven.

‘Jonge mensen kunnen impulsief zijn. Ik weet zeker dat je het huwelijk kunt laten ontbinden als je dat wil. Voor nu raad ik je aan om de pil te slikken.’

De rest van de afspraak verloopt in een waas van recepten en nog een klopje op de knie, en dan staar ik snikkend in mijn auto naar de eenvoudige gouden ring om mijn vinger van mijn linkerhand.

Er is geen andere reden waarom Camden met me is getrouwd. Hij heeft nooit gezegd dat hij van me houdt. Jezus, we hebben zelfs nooit uitgesproken dat we een relatie hebben. We waren huisgenoten en dat had geleid tot handige en opwindende seks.

Hij had alleen maar het juiste gedaan en dat moet ik nu ook doen.

Ik kan dit oplossen.

Niemand weet dat we zijn getrouwd. Niet eens mijn beste vrienden.

Hij zou pas over zeker vier uur terugkeren van zijn dienst in de pub.

Eenmaal in ons appartementje in Seattle gooi ik blindelings mijn spullen in koffers, en als die op zijn, gebruik ik vuilniszakken.

Ik moet weg zijn voor hij thuiskomt. Ik kan hem niet onder ogen komen. Ik kan hem niet vertellen dat ik stom ben geweest en misschien te gretig was bij het idee dat een sexy en gedreven man echt bij mij zou willen zijn.

Als ik mijn auto heb volgeladen schrijf ik een kort briefje.

Camden,

Mijn dokter heeft me vandaag verteld dat de zwangerschapstest het mis had. Ik ben niet zwanger. Het was dus niet nodig om zo snel te trouwen. Het staat ons vrij om iemand te vinden van wie we echt houden en met wie we de rest van ons leven willen doorbrengen.

Liefs,

Mia

Ik leg het briefje op het aanrecht en kijk een laatste keer ons appartement rond. We hebben hier maar drie maanden gewoond, maar er zijn zoveel herinneringen. Seks en eten en plezier.

Maar er is geen sprake van liefde, in ieder geval niet van Camdens kant, en ondanks al mijn gebreken verdien ook ik liefde.

1

Mia

‘O, hallo, Camden.’ Ik glimlach en houd mijn hoofd ietsjes schuin. Ik sta in ons kantoor voor de passpiegel tussen mijn bureau en dat van Addie. ‘Dank je. Ik heb het laten groeien sinds de laatste keer dat wij elkaar hebben gezien. Er is geen tijd om naar de kapper te gaan als je een succesvol restaurant hebt.’

Ik zucht en staar mijn spiegelbeeld aan. ‘Niet opscheppen, dan kom je niet bepaald achteloos over.’ Ik vernauw mijn onlangs met eyeliner benadrukte ogen terwijl ik nadenk over wat ik moet zeggen. ‘Wat zei je? Heb je me gemist? Wat lief. Ik moet bekennen dat ik de afgelopen tien jaar nauwelijks aan je heb gedacht.’

Ik trek een gezicht en rol met mijn ogen. Dat is de grootste leugen die ik ooit heb verteld.

‘Nee, ik heb je show nog nooit gezien.’ Ik oefen met het optrekken van één wenkbrauw, niet zo dreigend als The Rock, maar op die elegante manier van sommige vrouwen, zoals mijn beste vriendin Addie, al lukt het me voor geen meter. Allebei mijn wenkbrauwen gaan omhoog en ik zie er alleen verbaasd uit.

‘Dus, je bent impotent.’ Ik knik wijselijk en probeer meelevend te kijken. ‘Wat afschuwelijk voor je.’

‘Tegen wie praat je in vredesnaam?’ vraagt Riley, ook een van mijn beste vriendinnen en mede-eigenaar van Seduction

terwijl ze gehaast ons kantoor binnenkomt.

Ik zucht en kam mijn haar voor de veertigste keer. 'Niemand. Ik ben aan het oefenen op wat ik moet zeggen als ik Camden zie.'

'Ik denk niet dat je met een gesprek over zijn lul moet beginnen.' Ze grinnikt. 'Al is het de meest unieke ijsbreker die ik ooit heb gehoord, dus wat jou het beste lijkt.'

'Het is tien jaar geleden,' fluister ik. 'Hoe is het zover gekomen?'

'Waarom heb je ons niets over hem verteld?' vraagt Riley.

Ik draai me naar haar toe. 'Omdat hij iemand was met wie ik op de koksschool heb gezeten. Het was niet serieus.'

'Je was verdomme met hem getrouwd!'

Ik haal mijn schouders op en keer haar de rug toe. Dit gesprek wil ik nog steeds niet voeren. 'Tja, ik ben nu anders niet meer met hem getrouwd, of wel soms? En dat heb ik weer, dat hij een beroemde chef-kok is geworden en dat hij in mijn keuken komt. Haat God me soms?'

Riley glimlacht loom. 'Ik heb Camden gezien. Hij is een sexy, beroemde chef-kok. Een lekker ding in je keuken is zo erg nog niet.'

Ik schud mijn hoofd. Als het iemand anders dan Camden was, dan zou ik het met haar eens zijn, maar de man is door de jaren heen alleen maar lekkerder geworden. Hoe was dat mogelijk? 'Je weet hoe graag ik mijn keuken deel.'

'Daar ben je heel duidelijk over geweest,' zegt ze met een knipoog. 'Het is niet voor altijd. Tegen de tijd dat we klaar zijn om afleveringen voor de show op te nemen, hebben we een set. Trevor wil voor nu dat jullie elkaar ontmoeten, over recepten gaan brainstormen en elkaar een beetje leren kennen.'

‘Als we het tegen elkaar opnemen, waarom moeten we elkaar dan leren kennen? Waarom kan ik er niet gewoon op de dag zelf heen gaan, hem een lesje leren en weer naar huis gaan?’

Ze grijnst. ‘Er is niets spontaans aan spontane televisieprogramma’s.’

Ik frons mijn wenkbrauwen en vouw mijn armen over elkaar.

Riley slaat haar armen om me heen en geeft me een flinke knuffel.

Ik houd er niet van om te worden aangeraakt, dus ik verstijf, maar daardoor houdt ze me alleen maar steviger vast. ‘Je raakt me aan.’

‘Ik hou van je, Mia.’

Verdomme! ‘Ik hou ook van jou.’

‘Jij bent geen chagrijnige vrouw.’

Ik grijns.

‘Je bent prachtig en je bent een genie in de keuken.’

‘Nu ben je gewoon aan het slijmen.’

Ze drukt een kus op mijn wang en laat me los.

Ik wrijf over mijn wang en zucht. ‘Oké. Ik zal proberen iets minder chagrijnig te zijn. Weet je, ik heb altijd alleen maar willen koken. Ik wilde dit restaurant met jullie beginnen en heerlijk eten bereiden. Het was nooit mijn bedoeling om een tv-chef te worden.’

Ze knikt. ‘Ik weet het, en je bent er..’

‘Moeilijk over geweest.’

‘Heel sportief mee omgegaan.’

Ik probeer nogmaals één wenkbrauw op te trekken, maar het lukt me niet.